

MISJONS-RØSTEN

Lossalg 15 øre.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 4.

15. februar 1942.

14. årgang.

Du skal kalle ham Jesus.

«Du skal kalle ham Jesus; for han skal frelse sitt folk fra deres synder.»
Matt. 1, 21.

Medens Josef grunnet på det som for ham var vanskelig å forstå, men dog berørte ham personlig i hans forhold og den stilling som han var i, fikk han besøk av en Herrens engel som brakte ham et tydelig og greit budskap så han ikke behøvet å tvile eller grunne på hva han skulle gjøre, men ga ham kraft til å handle etter det budskap som ble ham gitt, og full klarhet i sitt forhold. Gud være takk for englebesøk som bringer godt budskap fra Gud, som kaster lys over de uklare ting som møter oss i livet, og som viser oss veien hvorledes vi kan tjene Gud, og gjøre hans vilje til gagn og hjelp for oss personlig og våre medmennesker.

«Du skal kalle ham Jesus; for han skal frelse sitt folk fra deres synder.» Det var det folket hadde behov for, og det var en frelser fra synd Gud ville gi dem i Jesus og som han har gitt. Profetene hadde drevet av Guds Ånd, talt om det, og nå var tiden inne for hans åpenbarelse. Jesunavnet, det frelsende navn. Mange andre navn har hatt sin glimmer og storhet ned gjennom tidene, og de har også blitt dyrket av dets tilhengere og slekter; men bare et navn blegner aldri, og det er navnet Jesus. «Hans navn skal bli til evig tid; så lenge solen skinner, skal hans navn skyte friske skudd, og de skal velsigne seg ved ham; alle hedninger skal prise ham salig.» (Salm. 72, 17).

For kun i dette navn er frelse fra synd. Han er den stein som ble forkastet av eder I bygningsmenn, men som er blitt hjørnesteinen. Og det er ikke frelse i noen annen; for det er heller ikke noe annet navn under

himmelen, gitt blant mennesker, ved hvilket vi skal bli frelst. (Ap.gj. 4, 11—12).

Da Jesus åpenbarte seg for disiplene etter sin oppstandelse fra de døde står det i Luk. 24, 45: «Da opplot han deres forstand, så de kunne forstå skriftene, og han sa til dem: Så står skrevet, at Messias skal lide og oppstå fra de døde på den tredje dag, og at i hans navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle folkeslag, fra Jerusalem av. I ere vitner om dette.»

Golgataverket og korsets evangelium, Messias lidelse, død og oppstandelse såvel som omvendelse, og syndernes forlatelse skulle forkynnes i dette navn. Derfor skriver Johannes i 3. brev 1, 7: «Det var for hans navns skyld de drog ut.» o. s. v. Har Hellig Anden satt våre hjerter i brann for å bringe budskapet ut i dette navn, og er det blitt det aktuelle i forkynnelsen i vår tid. Omvendelse og syndenes forlatelse i hans navn for alle folkeslag?

At disse ting hadde grepet dem som var kommet i berøring med Jesus etter at de var ikklædt kraften fra det høye ser vi tydelig av det budskap som ble frambåret i Korneluses hus. (Ap.gj. 10, 42—45): «Han bød oss å forkynne for folket og vitne at han er den som av Gud er bestemt til å være dommer over levende og døde. Han gir alle profetene det vitnesbyrd at hver den som tror på ham, får syndenes forlatelse ved hans navn.» Og Paulus sier i kap. 13, 38: «Så være det eder vitterlig, brødre, at ved ham forkynnes eder syndenes forlatelse, og fra alt det som I ikke kunne rettferdiggjøres fra ved Mose lov rettferdiggjøres i ham enhver som tror.» Underbare frelsesnavn, Jesus! Er du kommet til troen på dette navn, og har funnet

frelse i ham fra dine synder? Han kaller deg idag, gi ham deg selv i den stilling som du er, så møter han deg med nåden, selv om du føler skammen, så passer han så godt sammen med deg, så frelsen kan bli din del, opplevet og erfaret. Troen på hans navn har en underbar makt. Disse tegn skal følge dem som tror: «I mitt navn skal de drive ut onde ånder, og de skal tale med tunger, des kal ta slanger i hendene, og om de drikker noe giftig, skal det ikke skade dem; på sjuke skal de legge sine hender, og de skal bli helbredet.» (Mark. 16, 17—18). Således kunne Peter si om den mann som var blitt hjulpet ved tempelinngangen. (Ap.gj. 3, 16—17). Ved troen på hans navn har hans navn styrket denne mann som I ser og kjenner, og troen som virkedes ved ham, har gitt ham denne fulle førlighet for eders alles øyne. Gud være takk for navnet Jesus, som bringer frelse og lægedom for dem som mottar det slik som det er gitt oss av Gud.

Hjertelig hilsen.

Jens Fjeld.

Den siste tåre.

En liten pike lå og stred med døden. Hun hadde i hånden et lommeterkle, og med dette tørret hun sveden og tårene, som hun ikke kunne holde tilbake. Plutselig gir hun lommeterkleet til sin mor som satt ved sengen og sa:

«Mamma, nå trenger jeg ikke mere til det, for nå har jeg grått min siste tåre.» Og dermed lukket hun sine øyne og sov inn.

Den siste tåre! Skal den noen gang tørres?

Den siste! Det er lenge siden den første fløt og der har flytt mange siden. Måskje er det mange igjen, men engang flyter den siste.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.
Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Hilsen fra leserne.

Kjære søster og bror.

Velsignet nyttår med takk for det gamle.

Alt omskiftes her og det er godt i disse dager å ha en tilflukt i Jesus. Han er den samme fra årets begynnelse til dets slutt. Vi visste jo at slike tider måtte komme, men det er underlig å ha kommet inn i dem. Må Herren få bringe store velsignelser til oss gjennom dette og sjeler høstes inn i folden så hans hus blir fullt. Sender kontingenten og ønsker fortsatt Guds rike nåde over arbeidet.

De hjerteligste hilsener.

Deres ringe søster

H. R.

Hoslagt medfølger kontingenten for «M.-R.» året 1942.

Et fredelig og velsignet år 1942 ønskes alle «Misjons-Røsten»s lesere i Jesu navn.

Med søsterhilsen

Thea Larsen.

Vil takke for bladet som kommer regelmessig og ønsker dere et godt arbeidsår 1942.

Søsterhilsen

Harda Henriksen.

Skal hermed sende kontingenten for også dette år. Håper at Gud også i år vil åpne vei så bladet kan komme fram. Det er mange som har det kjært som et Kristi sendebud.

Agnes Hansen.

Jeg sender kontingenten for 1942 med takk for bladet. Gud velsigne deres arbeid i det nye år.
Hjertelig hilsen.

B. og B. Hansen.

50 år.

Mandag den 13. mars fyller evangelist Oskar Gamst, Breivikbotn, Finnmark, 50 år.

Br. Gamst kom til liv i Gud i ganske ung alder. Da han på sin mors side tilhører et sterkt utpreget religiøst folk, er det å anta, at lengselen etter Gud har kommet tidlig.

Ikke lenge etter sin omvendelse kom han i berøring med de frie venner. Men forsiktig og konservativ som han er av naturen, ble der ingen sammensmeltning pr. omgående. — Nei, — det ble mange og lange kamper. — Men da han forsto at både læren og den glade form for forkynnelsen, stemte med Guds ord, ble han lydig mot sannhetens vei, — lot seg døpe og tok avgjort standpunkt med de venner som representerte den retning.

Begynte snart å vitne om Gud, på møtene, og da han også er benådet med ganske stor musikk talent, var det helt naturlig at han kom i forgrunnen av venneflokken.

Som de fleste Finnmarkinger var fiskebåten en selvfølge og i mange år drev han dette yrke som høvedsmann. Forsøkte seg også med oppkjøp av guano samtidig som han var utdannet som maler.

Det var dog ikke Herrens mening at han skulle bli med hverken som fisker, forretningsmann eller maler, men helt å gå inn for å forkynne Guds ord.

Først trodde han det var misjonsmarken som kalte, men ved nærmere overveielse ble det Nord-Norge som ble det avgjørende. Her har han da reist i over 20 år, og da fortrinnsvis på de små og bortgjemte steder. Men han har også reist igjennom vårt vidstrakte land flere ganger, samtidig som han også har besøkt Sverige.

Over alt hvor han har vært har han vunnet seg venner. Mange har han også fått lede til Jesus, og den flokk han har døpt er ikke liten. —

Vi ønsker vår bror tillykke med 50 årsdagen, — og ber om fortsatt velsignelse over hans liv og virke heroppe i det høye nord. —

Når dette skrives ligger hans hu-

stru alvorlig sjuk. Det har derfor vært meget prøvende en lengere tid både for henne og vår bror. Herren vil dog styre alt til det beste også i så henseende.

En venn fra barndommen.

Hjem til Herren.

Oskar Gamsts hustru gikk hjem til Herren den 21. januar. Hun har lenge vært sjuk og de fryktet for å måtte miste henne, men håpet jo å få beholde henne. Herrens vilje var å ta henne til seg nå og da er det jo det beste om det enn ser underlig ut for oss.

Må Herren styrke vår bror og deres vesle Hjordis.

Takk.

Hjertelig takk til alle venner for forbønn og økonomisk støtte under min manns sjukdom og opphold på sjukehuset. Han er nå hjemme, men fremdeles sengeliggende og sjuk.

Kjærlig hilsen til alle venner.

Ida Hegh.

Hilsen fra Magnor.

Jeg er nå her på Magnor. Jeg kom hit og hade et par moter for jul, men måtte reise igjen på grunn av møteforbudet. (Det var smitsom sjukdom. Red.)

Reiste da til Eidsvoll og var der et par uker. Fikk så brev etter jul at møteforbudet var opphevet og fikk påny innbydelse å komme. Har vært her siden 15. januar og tanken er å bli her til 1. februar.

Her er en solid venneflokk på Magnor. De har et prektig lokale, «Betel». En stor søndagsskole med over 30 barn. Br. Albert Wiker er søndagsskolelærer og han er en riktig barnevenn.

Det har gått en del ufrelste på møtene. Skulle ønske det var flere frie evangelister som besøkte dette sted. De må da skrive til Albert Wiker, Skotterud eller Einar Berger, Magnor.

Fredshilsen til «Misjons-Røsten»s lesere.

O. Hushovd.

Brev fra Argentina.

Berger Johnsen med familie.

Cosquin, Cordoba, 6. jan. 1942.

Kjære bror Iversen!

Som du ser er jeg ikke i Embarsasjon. Siden april måned har min helse vært så dårlig at jeg aldri trodde å oppleve 1942. Det så umulig ut for meg at jeg kunne leve, og doktoren og kjente har forlenge siden oppgitt håpet. Det ser ut som om Gud har en annen mening.

Hele vinteren og forsommeren har jeg lite kunnet gjøre noe i møtene. Tilsatt fikk jeg betennelse i innvolvene og leveren så jeg måtte ligge med isomslag. Mitt hjerte var i dårlig forfatning og lungene var også dårlige og da kunne man jo vente hva som helst. Doktoren sa: Du kan komme deg om du får hvile i godt klima. Reis til Cordoba-» Jeg syntes jeg måtte lyde hans råd, men reisen var lang og jeg var meget sjuk. Tilsatt ble jeg klar over at det var Guds vilje og kviknet også til så jeg kunne komme i vei. Jeg fikk en god reise og alt gikk fint.

Her ser vi, nær sagt, alle slags folk. Her er flere skandinaviske misjonærer, pinsevenner. Klimaet er herlig.

Vi hadde noen penger liggende som var gitt for at jeg skulle bruke til å hvile, og de kom godt med skal jeg si. Det var en lang og dyr reise, men Gud står for det og da går det herlig.

Jeg har alt kviknet til, om det enn

går smått til å begynne med. Kan nå gå ute litt og det har jeg ikke kunnet siden april måned.

Det verste av alt var å forlate forsamlingen. De gråt og jeg gråt også. Tilsatt måtte jeg se å komme iveri uten å ta avskjed med dem en for en, men de fikk komme på stasjon og si farvel. Jeg orket ikke mere.

Bilen kjørte meg på stasjon og jeg fikk pakket meg på plass og hele jernbaneplassen var fullt av hundrede frelste indianere som vinket til oss. Jeg kunne ikke ta dem i hånden og det var så sårt å se deres sorg. Men vi venter jo å komme tilbake igjen. Doktoren trodde at om 5-6 måneder skulle jeg kunne begynne å arbeide igjen.

På misjonsstasjonen bor nå professor Palavecino fra universitetet i La Plata. Han og direktøren for nasjonalmuseet i Buenos Aires er der. Professor Palavecino kom alltid til oss for å studere indianerne og ved å se de frelste indianerne kom han til tro på Guds ord og han og hans hustru er nå ivrige bibellesere.

Dørene til indianerne står helt åpne på en slik underbar måte. Stamme etter stamme rekker hendene ut mot oss og hundreder ber om hjelp. Tusenvis samles de og ønsker å oppleve et slikt pinsevær som Tobane hadde, sier de. Måtte Gud møte dem er vår bønn.

Eldstebrødrene og diakonene tar nå hånd om arbeidet.

Berger N. Johnsen.

En liten hilsen fra Troms.

Har nå reist fra Nordkjosbotn. Vi har hatt en herlig tid der. Sjeler er blitt frelste og løst fra syndens makt. 4 stykker har latt seg begrave med Kristus. Tror at Gud vil fullføre sitt verk der. Husk stedet i deres bønner. Er litt uviss hvor jeg skal reise, men om Jesus vil skal jeg en liten tur til Rossfjord og siden til Laksedalen. Må Jesus få lede oss og stadfeste vår gang. Mange hilsener fra din br. i Herren.

Godtvald Gundersen.

På pilgrimsferden.

Det ble en voldsom kulde de dager jeg var på Bredholt. Gradestokken viste over 30 grader ÷ og den iskolde nordenvinn iset helt igjennom bare man kom ut. Det var godt at vedlageret til br. Bredholt var rikelig. Det ble å fyre av alle krefter og inne var det lunt tross kulden ute. Det var velgjørende for min del å få et par rolige dager. Man blir så oppjaget og rastløs av alt mas og strev, og trenger, som Jesus sa, å komme avsides og hvile ut. Jeg fikk noen rolige dager med bare to møter og hadde så godt av den turen.

Møte søndag var, som nevnt før, hos Arthur Bredholt som bor like ved jernbanen på Østre linje. I den voldsomme kulde dro vi avsted oppover og kom godt og vel fram. At det var flere som ikke kom på grunn av kulden er nok sikkert, men enda var vi en liten flokk samlet. Ordet var åpent og Gud velsignet. Her er store virkefelter langs hele Østre linje som venter på Guds grepne vitner. Arbeidere som vil noe. Forsømte felter hvor, ingen fri virksomhet fins. Gud gi at vi ser anledningen mens vi har dem.

Det smakte å komme i hus etter ca. en og halv times marsj hver vei.

Mandag sto kursen hjem etter en riktig god hviletur.

I Sarpsborg har br. Moger virket tre uker til stor velsignelse. Det ble ikke så stor søkning til møtene som det kunne blitt da folk kviet for å ta ut i kulden, men møtene var gode og broderen fikk stor nåde til å bære fram ordet. Br. Thorstensen kom også innom noen dager og deltok sammen med Moger. Thorstensen skulle til Fredrikstad etterpå og virke en tid i Kristi menighet.

Onsdag 28. reiste vi til Varteig på møte hos A. Gresløs. Det ble full en buss av glade venner. Moger, Thorstensen, Astrid Johnsen m. fl. deltok og det var riktig åpent og godt der. Fredag 30. jan. hadde vi møte på Hafslundsøy. Moger og Thorstensen talte. Søstrene Kingsrud og fellesmusikken sang. Riktig god ånd og et vekkende møte.

Onsdag 4. februar sto kursen til Fredrikstad. Var innom og hilste på br. Edvin Henriksen som er sjuk. Han hadde lagt i en måneds tid og var fredeles dårlig. Hadde et godt bønnemøte sammen og vil minne

vennene om å huske ham i bønn. Han lengter etter å få komme opp og få vitne om Gud igjen.

På kvelden var jeg på møte i Kristi menighet. Br. Thorstensen talte. Dessverre var jeg ikke bra den kvelden og første gang i mitt liv måtte jeg bare si noen ord av den grunn.

Torsdag tok jeg en tur til Moss og var på møte i «Logen» om kvelden. Br. Mundus talte riktig godt om «De ting som ikke rystes» og jeg fikk si noe etterpå.

Fredag reiste jeg ut til br. Hans Utne og ble der til lørdag, da jeg reiste hjem til menighetsmøte. Hans Utne og hustru reiste til Oslo.

Søndag hadde jeg slik lyst til å reist til konferansen i «Giliad», Oslo, men dro til «Betania» i Rygge i stedet.

Hadde en bibeltime der om kvelden og det var riktig åpent. Fikk et budskap og Gud gjorde ordet levende for oss. Hos Syver Utne fikk jeg herberge og hadde det riktig fredelig og godt.

G. I.

Når er faren størst?

Når er en kristen mest tilbøyelig til å falle i søvn?

Når de timelige kår er lykkelige.

Så lenge du hadde daglige bekymringer å bære fram for Gud, var du ikke langt mer årvåken enn ellers?

En annen farlig tid er det når det går lett i åndelig henseende. Ingen fristelse er halvt så farlig som den ikke å fristes.

Den urolige sjel kan ikke sove; det er først når vi er fullkommen trygge og sikre at vi står i fare for å falle i søvn.

Pass på, du glade kristen! Vær så lykkelig du kan, men på vakt!

C. H. Spurgeon.

Du kan ikke holde Satan ute av ditt hjerte med mindre du holder Kristus inne.

Luther.

Svelvik.

All post fra predikanter og andre til den frie forsamling «Karmel», Svelvik, sendes heretter til br. Karsten Ebbestad, adr. Storgt. 127, Svelvik.

For forsamlingen:
K. Ebbestad.

På tur til feltet.

«Gud gi at det gikk godt og han gi deg kraft.» Disse var de siste ord jeg fikk fra min hustru idet jeg satte meg på hesten for å dra ut.

Ordene varmet og de varmer på nytt nå i denne stund hvor jeg sitter på dampbåten som skal føre meg de 25 mil til mitt virkefelt. Jeg har nettopp stått og betraktet noen fjell langt borte. Det er Senjafjellene. Den sparsomme kveldsol kaster sine siste stråler over de snedekte tinner og klær alt i purpur. Medens jeg sto slik passerte minnene revy for mitt indre blikk. Nederlag og seir, håp og skuffelser, sorger og gleder. For hver gang propellen går rundt bær det stadig nærmere disse fjell og det folk som bor ved foten av dem.

— Og dette gjør meg så usigelig godt; for det er dette folk jeg i min ringhet er kalt som tjener iblant med evangeliet. Nå i det øyeblikk mens jeg sto og betraktet dete skjøne panorama — en liten del av «spennings land», kunne jeg se for meg ute ved havet.

«Et folk i kamp for livet uavladelig med dyre mannefall i kamp uten tall. Det som er dagligdags det nevnes ikke sådan straks og titt er ingen med som bringe kan beskjed.»

Ja slik sang Bjørnson om havfolket og med rette. Og der ute der strever ung og gammel, stor og liten fra vuggen til graven. Å tenk så dårlig og så ringe som jeg er. «Jeg skal hans hilsen frambære,» jeg skal tjene dette folk med evangeliet. «Å kunne jeg synge det ut.»

Mine øyne gled lengere inn over landet. Der møtte meg skogkledte åser hvor bjerk og furu vokser i stor mengde. Der syssler innlandsfolket med sitt. Veden til brennsel skal hjem og forøvrig husflidsarbeid. Mitt øye dugges, en lengsel bryter seg vei i min sjel. Lengselen etter å være god og få gjøre noe godt for dette folk, både dem som forstår og dem som ikke forstår meg. Og en bønn formes i min sjel, og baner seg lydløst vei over mine lepper. Gud hjelp du meg å være god. God mot alle, også mot dem der forakter min godhet.

Jeg dveler atter ved naturen, og lar øyet gli fra innlandets skogkledte åser ut mot de steile klipper på Senjas utside. Mitt hjerte ble gre-

pet av dette skjøne syn — over mine lepper kommer ennå en stille bønn: «Gud signe deg Norge mitt deilige land.»

Og den som bygger og bor der ute ved havet og dypt inne i landet og fjellene. Hver hilset med disse ord fra salme 23 i mitt i bulderet: «Når du vandrer i døds skygges dal, ha kjæpp og hans stav de trøste deg.» La så, midt i kaoset, Guds ord trøste deg.

«Kom så brødre la oss vandre og legge hånd i hånd til himlen med hverandre fra dette trengselsland. Som barn vi vare må, på veien ikke stride. Guds engler ved vår side, som våre brødre går.»

Karl M. Olsen-Risvik.

Kvitteringer.

I 2. halvår mottok jeg følgende beløp til arbeidet i Belgisk Congo:

Fra Røros og Viken fra Gunelia Hagen	kr. 72.00
Fra Haugesund v. J. Brunvold ..	50.00
Fra Moss, kv.misj. v. Olga Johansen ..	100.00
Fra Svelvik v. A. Holm	12.00
Fra Oslo og Bærum	375.00
Fra do., søstremisjonen	400.00
Fra Drammen, Knoffsgt. 6	81.25

På misjonærenes vegne kvitterer jeg her, ved for mottagelsen med takk til den enkelte giver.

Erling Syvertsen,
Danvik pr. Drammen.

Til familien i Troms som br. Risvik skrev om er det inkommet:

Nr. 112	kr. 10.00
» 113	» 45.00
» 114	» 20.00
» 115	» 20.00
» 116	» 41.00
» 117	» 10.00
» 118	» 5.00
» 119	» 5.00
» 120	» 20.00
» 121	» 20.00
» 122	» 5.00
» 123	» 10.00
» 124	» 10.00
» 125	» 20.00

Tils. kr. 241.00

28. januar sendte jeg kr. 200.00 til en søster deroppe som il se etter at pengene blir brukt på rett måte. Hun vil være behjelpelig med innkjøp av klær til barna.

Som det sees er det senere kommet inn noe mere og hvis noen har lyst og anledning til å hjelpe vil det enda være anledning bli med.

Br. hilsen.

G. Iversen